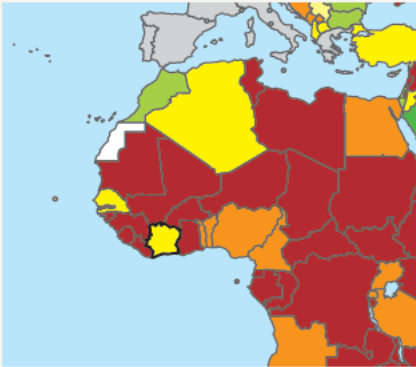

Basfakta (2023)

Folkmängd: 31 miljoner

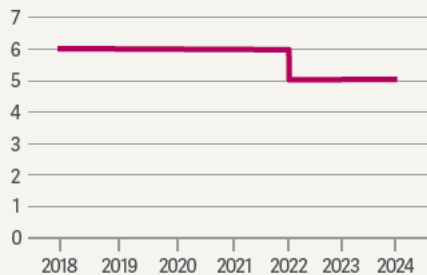
BNP, nominellt: 80 miljarder USD

BNP/capita: 2 572 USD

Landriskklasserna går från 0 till 7.
Ju lägre tal, desto bättre kreditvärdighet.

Landriskklasshistorik

Källa: EKN

Styrkor

- + Stabil makroekonomi
- + Stabila statsfinanser
- + WAEMU bidrar till minskad transfereringsrisk.

Svagheter

- Olösta inrikespolitiska konflikter innebär förhöjd risk för politisk instabilitet
- Råvaruekonomi exponerad mot prisförändringar/klimatförändringar.
- Förhållandevis svagt affärsklimat.

Bakgrund

Elfenbenskustens ekonomi befinner sig i snabb förändring sedan inbördeskrigets slut våren 2011. Under det senaste decenniet har BNP per capita växt med i genomsnitt fyra procent per år i reala termer, vilket är en betydande tillväxttakt jämfört med övriga afrikanska ekonomier. Det har bidragit till stabilitet i statsfinanserna. Därutöver är Elfenbenskusten medlem i västafrikanska CFA-franczonen (WAEMU), i vilken valutan är knuten till euron och garanterad av Frankrike. Valutazonen främjar makroekonomisk stabilitet i form av låg inflation, relativt små valutakursrörelser och minskad transfereringsrisk inom zonen såväl som mot hårdvalutor. WAEMU ger även staten möjligheten att låna i CFA på den regionala kapitalmarknaden, vilket innebär lägre refinansieringsrisk jämfört med om endast den inhemska marknaden hade varit tillgänglig. Tillväxten är till stor del naturresursdriven i form av jordbruk, guld och olja även om en begynnande livsmedels- och textilindustri också bidrar.

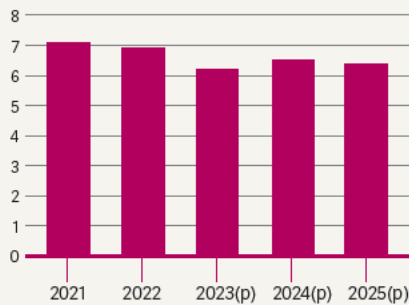
Inrikespolitiken utgör det största hotet mot den positiva landriskutvecklingen. Elfenbenskustens nutida historia har kantats av politiska konflikter med dödlig utgång och landet förblir splittrat. Inbördeskrigen 2000 - 2007 och 2010 - 2011 slog hårt mot ekonomin och ledde till flera statliga betalningsinställelser, senast 2011. Omfattande militäruppror inträffade både 2014 och 2017. De underliggande politiska konfliktströmmarna finns kvar i landet samtidigt som alltjämt låg BNP/capita och utbredd fattigdom som helhet bidrar till riskerna för social oro. President Alassane Ouattara styr Elfenbenskusten sedan 2010 och är därmed inne på sin tredje mandatperiod, vilket är kontroversiellt eftersom konstitutionen endast tillåter två mandatperioder.

Klimatförändringar har bäring på landrisken på grund av den stora jordbrukssektorn och den låga inkomstnivån. I University of Notre Dames ND-gain index rankas landet bland de mest utsatta länderna i världen vad gäller klimatförändringar (134/187 2022). Elfenbenskusten är särskilt utsatt för stormar och torka. Därutöver är olje- och gasindustrin viktig för att upprätthålla en hög tillväxttakt, vilket innebär viss omställningsrisk. Vidare är den naturresursbaserade ekonomin känslig för fluktuationer i världsmarknadspriserna på framför allt kakao, kaffe och olja. Elfenbenskusten är världen största producent av kakao och kakao utgör nära 40 procent av landets export.

Hög spänning tills Ouattara visar korten

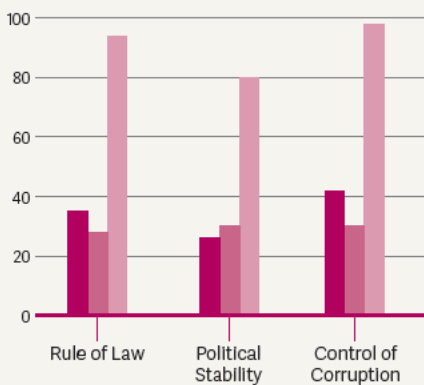
Elfenbenskusten fortsätter att tillhöra det fåtal länder på den afrikanska kontinenten som har en positiv landriskutveckling. Under de kommande åren väntas ekonomin växa med i genomsnitt drygt sex procent per år, understött av kakao-, guld- gas- och oljeexport. Prognoserna för kakao, och framför allt guldpriserna, är gynnsamma under de kommande åren. Till skillnad från de flesta andra afrikanska ekonomier innebär det en betydande tillväxt i BNP per capita på drygt tre procent. Inflationen väntas sjunka till tre procent under 2025, följt av två procent 2026, d.v.s. en mycket låg nivå i ett afrikanskt perspektiv. Den gradvisa tillväxten i inkomsterna samt den låga inflationen innebär att ivorianerna i större utsträckning har behållit sin köpkraft jämfört med många andra länder på kontinenten.

BNP tillväxt (fasta priser, % per år)

Källa: IMFWEQ, Macrobond

Affärsmiljö

■ Elfenbenskusten
■ Afrika söder om Sahara
■ Sverige

Ranking mellan 0 (sämst) och 100 (bäst)

Källa: Världsbanken, Macrobond

Svensk export till Elfenbenskusten

År	MSEK
2023	523
2022	421
2021	285
2020	244
2019	243

Källa: SCB

EKN:s engagemang

Kategori	MSEK
Garantier	2 884
Utfästelser	1 725

Medlemskapet i WAEMU har gynnat landets statsfinanser, vilket innebär att Elfenbenskusten är ett av få länder som närmar sig unionens stabilitetsmål på max tre procent budgetunderskott. Enligt IMF:s senaste prognos kommer Elfenbenskusten att nå målet under 2025, vilket är i linje med den nationella utvecklingsplanen för 2022 - 2025. Bibehållen tillväxt i kombination med sjunkande budgetunderskott gör att den offentliga skuldsättningen väntas sjunka mot 56 procent 2026, d.v.s. ungefär i linje med genomsnittet för landrisklass 5. IMF-programmet bedöms som positivt för kreditrisken och genomförs enligt plan. Under våren 2024 slutfördes den andra översynen, vilket föranledde en utbetalning på 574 miljoner USD. Enligt IMF har framsteg gjorts vad gäller budgetkonsolidering och det långsiktiga arbetet med att öka landets motståndskraft mot klimatrelaterade risker. Skatteintäkterna väntas långsamt öka under programmet, men kommer att förbli på en låg nivå i ett internationellt perspektiv (motsvarande ca. 16 procent av BNP 2026 - 2029). Den relativa stabiliteten i statsfinanserna gör att Elfenbenskusten var ett av de första länderna i Afrika att återvända till Eurobondmarknaden under 2024. I januari sålde landet två övertecknade Eurobonds till ett värde av 2,6 miljarder USD och med en ränta på 7,9 - 8,5 procent. På den externa sidan är de gemensamma reserverna inom WAEMU alltjämt pressade, motsvarande ca. tre månaders importtäckning. Utöver låga skatteintäkter utgör stor offentlig utlandsskuld i relation till valutareservern också en svaghet för landet.

Elfenbenskustens förmåga att undvika statsomvälvande politiska oroligheter utgör alltjämt den viktigaste faktorn i landets framtida ekonomiska utveckling. Ouattaras eventuella kandidatur i presidentvalet 2025 är den viktigaste faktorn att följa. Presidentens tredje kandidatur var redan kontroversiell och möttes av betydande protester och våld, även om de aldrig nådde den styrka som föranledde inbördeskriget för snart femton år sedan. Om Ouattara väljer att kandidera till en fjärde presidentperiod är omfattande politiska protester att räkna med och statskupper kan inte uteslutas.

Det finns emellertid flera riskmitigerande faktorer. Jämfört med tiden före inbördeskriget 2010 - 2011 har de politiska motsättningarna inom landet minskat, institutionerna är starkare och huvudantagonisterna under kriget är på väg ut ur politiken. Även om regeringens försoningsarbete inte har lyckats lösa de underliggande konfliktströmmarna har steg tagits mot en mindre laddad inrikespolitisk situation. Gbagbo (79) har tappat i politiskt inflytande under de senaste åren och är utesluten från presidentkandituren på grund av en dom från 2018. Den tredje huvudantagonisten Bédié gick bort 2023 och f.d. rebelledaren och premiärministern Soro befinner sig i exil. Om Ouattara avstår från att kandidera kan därmed presidentvalet 2025 komma att handla om en helt ny uppsättning kandidater med den tidigare VD:n för Credit Suisse Tidjane Thiam som huvudsaklig oppositionsledare. Regeringspartiet RHDP är tydliga med att Ouattaras kandidatur till en fjärde mandatperiod är förenlig med konstitutionen, men Ouattara har själv inte uttalat sig. Valet av presidentkandidat är därmed fortfarande öppet även om Ouattaras höga ålder (82), samt rädslan för vad en kandidatur kan innebära för stabiliteten i landet, i slutändan kan innebära att han avstår.

Till skillnad från Burkina Faso och Mali, där de senaste årens statskupper till stor del har drivits av det allt sämre säkerhetsläget, har Elfenbenskusten i betydligt mindre utsträckning drabbats av islamistiskt våld. Hotet från islamistiska grupper har ökat i norra delen av landet, men hittills har attackerna varit relativt få och småskaliga. Regeringen har ökat sin militära närvaro i norra delarna av landet,

bland annat genom inköp av fyra kinesiska attackhelikoptrar i juni 2024, och satsar resurser på att öka livsmedelsförsörjningen i de utsatta områdena. Elfenbenskusten har därutöver betydande finansiellt och militärt stöd från Frankrike och USA, som ogärna vill se en liknade utveckling som i Sahel. Huvudscenariot är därmed att Elfenbenskusten kommer att fortsätta på den inslagna vägen under de kommande 3 - 5 åren och att statsomvälvande politiska oroligheter kommer att kunna undvikas.

Affärsmiljön

Stark tillväxt, låg inflation och stabil valuta skapar grundförutsättningar för ett gynnsamt affärsklimat i Elfenbenskusten. Ekonomin tillhör de tio största i Afrika. Hög tillväxt är central för landets stabilitet, vilket gör att regeringens politik är företagsvänlig i ett regionalt perspektiv. Elfenbenskustens ranking i Världsbankens Worldwide Governance Indicators har avsevärt stärkts under det senaste decenniet. Från att ha tillhört den svagaste tiondelen i början av 2010-talet är landets ranking strax under medelvärdet för världens länder idag. Särskilt effektiviteten i styrelseskicket (government effectiveness) och rättstatsprincipen har stärkts. Betydande svagheter finns emellertid inom samtliga områden, inklusive korruption. Den höga korruptionsnivån i ett globalt perspektiv påverkar det juridiska systemet som i allmänhet är svagt. Att driva rättsfall och konkursförfaranden kan därmed vara tidskrävande och utgången är oförutsägbar.

EKN:s policy

EKN klassar Elfenbenskusten i landriskklass 5 och tillämpar normal riskprövning för statsrisker, banker och företag. Därmed finns inga på förhand definierade krav i landpolicyn vad gäller garantigivning till dessa köpkategorier. Liksom i de flesta andra afrikanska länderna är EKN stängd för övriga offentliga risker, exempelvis kommuner, städer och myndigheter. I affärer med den typen av köpare krävs remburs, bankgaranti eller statsgaranti.

EKN:s åtagande och erfarenhet

EKN:s engagemang utgörs i huvudsak av statsrisker i form av leveranser till ett transportprojekt och ett vattenreningsprojekt. Utöver vattenrening och transport har EKN engagemang inom gruvsektorn, pappersindustrin och telekomindustrin. Betalningserfarenheten är generellt sett god. Aktuella dröjsmål avser affärer med privata köpare inom transport. Aktuell fordran avser i huvudsak fyra affärer från 2017/2018, också inom transport.